

Szelényi Ferenc 60 éves

Szelényi Ferenc 1909. szeptember 4-én született Budapesten. A Torinói Egyetemen orvostudományi és természettudományi tanulmányokat folytatott és orvosi diplomát szerzett. Már egyetemi hallgató korában Levi professzor mellett hisztológiai kutatómunkát végzett. Munkájában a fejlődés és korosodás függvényében vizsgálta az emberi szervezet fontos szerveinek szövettani változásait.

1935 végén, Sopronban, Fehér Dániel irányítása mellett az öntözéses gazdálkodás hazai problémáinak megoldása érdekében végzett talajbiológiai kutatómunkát. 1936—1940-ig a Műegyetem Soproni Növénytani Intézetében, 1940—1941-ig pedig a Kisújszállási Növény- és Talajéletani Állomáson kutatta az öntözéses gazdálkodás és a rizstermesztés talajbiológiai kérdéseit.

1941-ben a Sarkadi Talajtani és Öntözésügyi Kísérleti Állomás vezetője lett.

Ebben az időszakban a tisztántúli erősen kötött, savanyú, réti agyag, valamint a savanyú feltalajú sztyeppesedő réti szolonyec és réti szolonyec öntözésével kapcsolatban végzett talajfizikai, agrokémiai és mikrobiológiai vizsgálatokat. Ezzel kapcsolatban a rizs biológiai igényeit is tanulmányozta és az ő munkacsoportja vezette be a rizs palántázása helyett a száraz talajon való gépi vetést, aminek igen nagy gazdasági jelentősége volt a régi munkaigényes módszerrel szemben. Nagyrészt az ő érdeme volt 1944-ben az ÖMIRT 39, 210 és 239 nevű eredeti hazai rizsfajták nemesítése. Szelényi Ferenc már ekkor lándzsát tört a kisdagú meszezés és egyéb korszerű talajjavítás mellett.

1947-ben az Agrártudományi Egyetem, Mezőgazdaság Tudományi Kara, Magyaróvári Osztályának Talajtani Tanszékére nevezték ki egyetemi tanári minőségben. 1948. decemberében ugyanezen egyetem Debreceni Osztálya Talajtani Intézetének vezetője lett. 1953-ban a Debreceni Mezőgazdasági Akadémia újjáalakult, ahol a Kémiai és Talajtani Tanszékét vezette, majd az Agrártudományi Főiskolán a Talajtani Tanszék vezetője lett, mely tisztséget mindmáig betölti.

Debrecenben is folytatta a meszadagok csökkentésére irányuló vizsgálatait. Megállapította, hogy amennyiben a meszezést istállótrágyázással, foszfor-

savas és nitrogén alaptrágyázással kapcsolja egybe, akkor a mészadagok szokásos mennyiségének negyed része is elegendő.

Talajéletteni vizsgálataiban kutatta azokat a kérdéseket, hogy amennyiben a talaj pórusterét a víz nagyrészt kitölti és légszegény körülmények alakulnak ki, milyen mikrobiológiai elváltozások és a magasabbrendű növényeken milyen káros tünetek lépnek fel. Ugyancsak vizsgálat tárgyává tette a szikesek vizes ugarolással való kimosási lehetőségeit.

Új módszert dolgozott ki az öntözési praxisban szükséges talajvizsgáló eszközökre és vizsgálatokra. Különösen szellemes a szétszedhető fúrója és az eredeti szerkezetű talajmintavevő hengere.

Jelenleg a mycobaktériumok talajból való szelektálásával és új rendszerezésével és osztályozásával foglalkozik.

Szelényi professzor kitűnő pedagógus, aki 1960-ban „az oktatás kiváló dolgozója” kitüntetést nyerte el, 1955-ben és 1962-ben a „Szocialista munkáért” érdemérmét, 1964-ben a „Mezőgazdaság kiváló dolgozója” kitüntetést kapta, 1952-ben pedig a mezőgazdasági tudományok kandidátusi fokozatát nyerte el.

Szelényi Ferenc nemcsak hivatali munkájában tűnt ki. Mint a Debreceni MTE SZ vezetőségi tagja megalapította a Talajtani Szakosztályt és abban rendkívül értékes munkát fejtett ki. Példamutató társadalmi munkásságának elismerésül a Magyar Talajtani Társaság alelnökének választotta, mely tisztséget mindmáig betölti. Reméljük, hogy még sokáig fogja szolgálni a magyar talajtan ügyét, melyben már eddig is elévülhetetlen érdemeket szerzett.

FEKETE ZOLTÁN